

DJÆVELLEIKEN

Inntil om lag år 1450 hendte det rett som det var at russerne kom til Finnmark for å rane til seg verdigjenstander. Som vi husker fra skoledagene våre var Norge katolsk fra 1152 til reformasjonen i 1536/37. Som vi ennå ser i dag inneholder de katolske kirkene langt flere verdigjenstander enn det vi finner i de protestantiske kirkene. Så kirkene med sine gull- og sølvgjenstander var et spesielt mål for russerne når de kom til Finnmark på plyndringstokter. Mange navn langs kysten bærer preg av denne tidlige kontakten, selv om de fleste antakelig er fra pomortiden (ca.1730-1917). I Tufjord på Rolvsøys vestsida stod det inntil 1500-tallet ei kirke. Gudshuset hadde mange kostbare gjenstander. Russerne hadde på en aller annen måte fått kunnskap om dette. En dag kom det seilende et par russelodjer inn tufjordleia. Båtene ankra opp like nedenfor Kirkeneset, der kirka lå. Det var ikke mange innbyggere i Tufjord den gang og ingen var heller forberedt på et angrep. Befolkningen flyktet derfor opp i fjellene for å berge livet. Kirken ble plyndret for alt av verdigjenstander og kostbarhetene ført om bord i skutene.

Mens russerne plyndra kirka i Tufjord bega to mann fra Tufjord seg over fjellet til Ingøy for å varsle innbyggerne der. Det var sannsynlig at russerne også ville ta seg til Ingøy. Trollfjorden skiller Rolvsøy fra Ingøy. Sundet er smalt og det tar ikke så lang tid å krysse strekningen.

På Ingøy gikk meldingen om russernes komme som en løpeild. Det blei organisert en "hær" utstyrt med økser, kniver og staurer. Vaktposter blei utplassert på flere sannsynlige steder. Alle skjønte likevel at russerne ville komme over Trollsundet, men de kunne også komme seilende inn Mafjorden. Og ganske riktig; Overfallsmennene kom over Trollfjorden. Båter ranet de til seg der. Ingøyværingene la seg på åsryggen som skiller den nordlige delen av øya fra den sørlige. Forhøyningen er en del av det nedre partiet av Vaktstufjellet. Navnet har det fått fra napoleonskrigene tidlig på 1800-tallet da det stod en vakthytte her for å holde utkikk etter engelske kryssere. Russerne fortøyde båtene sine i Vikran. Deretter bega de seg over til Inga, der kirka stod. Men da de kom til Russeaksla møtte de ingøyværingene.

Mafjordhamn omkring 1920. Vi ser et fjell helt bak. Der ligger Djevelleiken.
Fra Måsøy museums bildesamling.

Russerne oppdaga snart at de var lange færre en motstanderne og de forsøkte å flykte og gjemme seg i ei steinur i nærheten av Russeaksla. Her meinte de at de hadde bedre

muligheter til å forsvare seg ettersom de her bare kunne bli angrepet fra en kant. Men ingøyværingene fulgte etter ned i uren og inn mellom steinene ble hver eneste russer slått i hjel. Derfor kalles dette stedet i dag for Djævleiken.

Russerne hadde plassert noen vakter i lodjene sine i Tufjord. Da ingen av de som hadde dratt til Ingøy kom tilbake skjønnte de at det hadde endt med katastrofe. De la fra land og ut i åpen sjø.

Ingøyværingene berga kirka si og det kom, etter sigende, aldri russeskuter mer på røvertokt til Ingøy.

